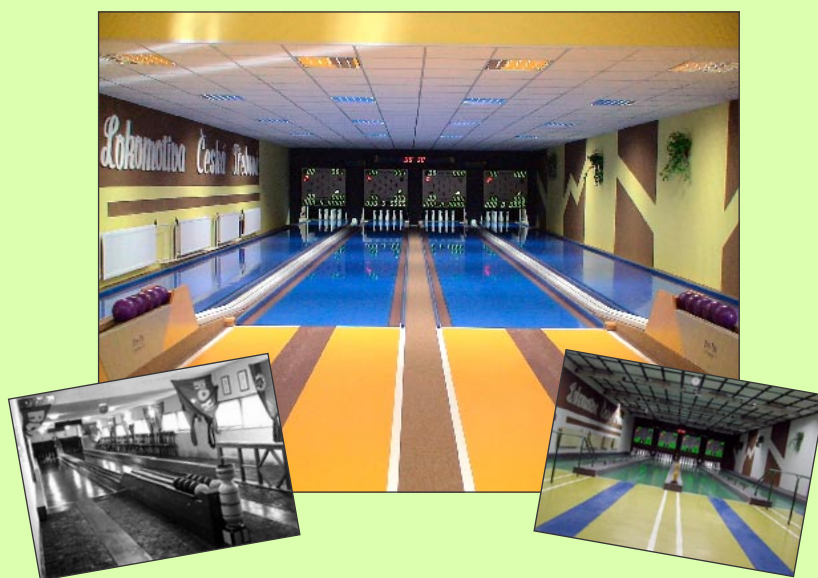
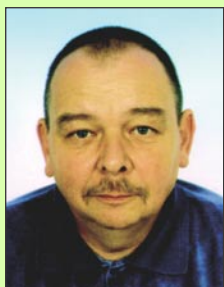

TJ Lokomotiva Česká Třebová - oddíl kuželky

Mistrovství České republiky 2009 dorostenky

**Česká Třebová
1. a 2. květen 2009**

Z titulu své funkce ředitele mistrovství vás všechny srdečně vítám ve svém rodném městě, ve kterém má právě kuželkářský sport zapuštěny hluboké kořeny.

Jak si můžete přečíst v tomto skromném bulletinu, kuželky se u nás hrají organizovaně již od roku 1938, tedy více než 70 let.

Pro Českou Třebovou není letošní mistrovství republiky dorostenek první akcí tohoto typu. Rád bych připoměl rok 1996, kdy nově postavená českotřebovská čtyřdráha

přivítala historicky první mistrovství republiky v žákovské kategorii.

Vám všem, děvčatům, slečnám, dle pravidel dorostenkám, kterým se podařilo probojovat sítím mistrovství okresů a krajů až sem na pomyslný vrchol, blahopřeji a přeji, aby se vám u nás líbilo, abyste si dobře zahrály. Těm, kterým se nebude dařit až tak podle jejich představ, doporučuji, aby dlouho nesmutnily a nelámaly si hlavu, zvýšily své tréninové úsilí a ono se to jistě v budoucnosti pozitivně projeví.

Tak ať vám to všem padá!

Jiří John
ředitel mistrovství

Sbor rozhodčích bude pečovat o hladký a hlavně regulérní průběh mistrovství ve složení

Petr GLAC

TJ Jiskra Ústí n. O. II – Hylčátky

Alena HOLCOVÁ

TJ ČKD Blansko

Karel ZUBALÍK

TJ Lokomotiva Česká Třebová

Vzpomínka na České Velenice 2008

Na obrázku loňské medailistky z Českých Velenic – zleva stříbrná Renáta Navrkalová, zlatá Kamila Katzerová a bronzová Zuzana Musilová

Na titulní straně vlevo fotografie českotřebovské dvoudráhy z roku 1951, vpravo z roku 2006 a velké foto stávající čtyřdráhy dodané firmou PRO-TEC.

Kuželkářské začátky v našem městě

Hraní kuželek má v našem městě dlouholetou tradici. Většina „kuželníků“ se nacházela přímo u hostinců – u Národního domu, na Skále, v zahrádkách na Jelenici, u Lidového domu, u sokolovny Za vodou, u Oldřicha Řeháka, „U Řeháků“ v Brázdově, na Habeši, v Hliníkách a v „Belvederu“.

Většinou se jednalo o jednodráhy s pískovým, později betonových či terasovým povrchem. Koule byly z tvrdého i měkkého dřeva; později nahrazeny lepenými koulemi. Kuželky z habrového dřeva. Ty panečku „zvonily“.

Hrálo se hlavně pro zábavu a tomu odpovídaly i disciplíny jako např. válečná, komando, banko, honér, belgická, sokolská, šňůra, chaloupková a řada dalších.

Naši předkové se bavit uměli. Např. válečná se hrála v počtu

12 až 20 hráčů na předem domluvený počet kol. Pravda je, že někdy od rána až do večera, dokud bylo vidět, nebo se také pokračovalo i druhý den. Pochopitelně, že se hrálo většinou o štěně nebo i půlku piva. Veškeré náklady šly na vrub prohrávajícího, a tak byly boje velice lité. S postupem času některé „kuželníky“ zanikly, jiné se udržely a modernizovaly. Především se změnil povrch drah na asfaltový. Takový „moderní“ kuželník byl vybudován v sále tovární restaurace textilního závodu HPS a sloužil pro pobavení úředníků. Asfaltové povrchy se objevily na ostatních kuželnách ve městě až po roce 1938. A to na kuželnách u Národního domu, na Habeši a na Jelenici. V témže roce byl v Pardubicích ustaven „Svaz východočeských kuželkářů“. Jeho členy se stali i kuželkáři z Národního domu, Habeše a Jelenice.

Českotřebováci zastávali i funkce v tomto orgánu. Stanislav Holec byl po několik let jeho předsedou. V různých letech fungovali Josef Rössler, Jaroslav Holec, Josef Nikl, František Prejsler a další.

Počáteční soutěžní disciplinou při vzájemných utkáních byla „habadůra“ složená z pěti dalších soutěží. Součet každé z nich dal potom konečný výsledek pro jednotlivce i pro celé družstvo, které bylo šestičlenné.

Později se začíná prosazovat sportovní charakter kuželek a zavádí se disciplína 100 hodů sdružených. Oproti dnešní době se lišila dorážkovou, kde se vždy po pěti hodech znovu

postavilo všech devět kuželek. Výkony se pohybovaly mezi 370 až 390 poraženými kuželkami.

Po roce 1937, kdy se kuželky stávají organizovaným sportovním odvětvím, jsou v České Třebové aktivní oddíly Národní dům a Habeš. O něco později také Jelenice. Oddíly v průběhu historie své názvy mění.

Národní dům: „Vrbováci“, KO AFK, Sokol ČSD, DSO (Dobrovolná sportovní organizace) Lokomotiva – nyní TJ Lokomotiva.

Habeš: IKK (První kuželkářský klub) Parník, KOOS (Kuželkářský oddíl okrašlovacího spolku) Habeš, Sokol Perla Česká Třebová a od roku 1953 až do roku 1961 Jiskra Č.Třebová.

Jelenice: „Zahrádkáři“, KO DTJ, Sokol ČSD „B“.

Nejstarší dochovaná fotografie je z roku 1947, kdy se nechali vyfotit členové Kuželářského klubu Zahrádkáři Č. Třebová

Dvoudráha Lokomotivy v roce 1953
Čtyřdráha s novými ASK v roce 2006

Poválečná léta

Kořeny nynějšího českotřebovského oddílu kuželek TJ Lokomotiva sahají do roku 1942, kdy byl ve městě založen kuželkářský oddíl pod názvem KO AFK, potom Sokol ČSD „A“ a DSO Lokomotiva. V roce 1961 došlo ke spojení českotřebovských oddílů pod názvem Lokomotiva.

Na místě dnešní kuželny stála původně jednodráha, která byla v roce 1950 rozšířena na dvoudráhu a v roce 1978 byla opatřena automatickými stavěči. To byla tenkrát nějaká moderna. Na ní se hrálo nepřetržitě až do roku 1993. Dvoudráha však nestačila na ligoovou soutěž. Naše áčko tak mělo „domácí“ dráhy na dnes již neexistující čtyřdráze v Praze-Karlíně (1990-1992), následně pak v Zábřehu (1993-1995). V roce 1993 nastal konečně velký zlom. Stará dvoudráha byla téměř celá zbourána a započalo se s výstavbou čtyřdráhy. Slavnostně byla otevřena v roce 1995. Velký podíl na úspěchu celé akce měla TJ Lokomotiva, město Česká Třebová, Okresní úřad Ústí nad Orlicí, Orlické sportovní sdružení okresu Ústí nad Orlicí a pochopitelně i členové kuželkářského oddílu, kteří odpracovali několik tisíc brigádnických hodin.

V roce 2005 se podařilo zmodernizovat automatické stavěče včetně elektroniky a softwarového vybavení od fi. PRO-TEC

za vydatné pomoci města Česká Třebová. V květnu 2007 byly konečně instalovány také nové dráhy a vy si na nich můžete zahrát mistrovství republiky. Tak ať vám to padá.

Výsledková listina

Start. pozice	Jméno a příjmení	Oddíl	Výkon u kvalif.	Pořadí u kvalif.	Výkon ve finále	Celkový výkon	Celkové pořadí
H1	Šárka Majerová	SKK Náchod					
E1	Lucie Kaucká	TJ Lokomotiva Č. Třebová					
B1	Lenka Bružová	KK Danstov Rosice					
M/T1	Denisa Hamplová	TJ Jiskra Rýmyřov					
B2	Nikola Slavíčková	TJ ČKD Blansko					
M/T2	Petra Míčková	TJ Jiskra Rýmařov					
H2	Lucie Moravcová	SKK Náchod					
E2	Ludmila Johnová	TJ Lokomotiva Č. Třebová					
M/T3	Nikola Tatoušková	KK Šumperk					
H3	Michaela Nožičková	SKK Jičín					
J1	Eva Rosendorfská	KK PSJ Jihlava					
B3	Lucie Nevřivová	TJ ČKD Blansko					
H4	Nela Pristandová	SKK Jičín					
Z1	Markéta Jandíková	TJ Val. Meziříčí					
L1							
S1	Vlasta Kohoutová	TJ Sokol Kolín					
A1	Lucie Panenková	TJ Sokol Rudná					
S2	Aneta Reiterová	KK Kosmonosy					
Z2	Lucie Pavelková	TJ Zbrojovka Vsetín					
C1	Renáta Navrkalová	TJ Lokomotiva Č. Velenice					
C2	Hana Křemenová	TJ Sokol Chotouvy					
P1	Daniela Pochylová	TJ Baník Stříbro					
U2	Simona Koutníková	TJ Sokol Duchcov					
U1	Eva Dvořáková	TJ Sokol Duchcov					
U3	Markéta Hofmanová	TJ Sokol Duchcov					
K1	Lucie Odstrčilíková	TJ Lomnice					
C3	Kateřina Semsiová	TJ Sílon Sezimovo Ústí					
P2	Andrea Palacká	TJ Havlovice					

Podpiš se mi

Z obrazové historie oddílu

Zde si dovolím připomenout některé již dávno zapomenuté, ale i čerstvější fotografie, dokládající činnost a úspěchy našich členů. Omlouvte horší kvalitu některých snímků.

Družstvo Perla Česká Třebová hrálo v roce 1956 ve složení F. Kupka, F. Prejsler, M. Hýbl, O. Prejsler, v podřepu J. Tödl a J. Holec

Ligové družstvo mužů v roce 1994 na své „domácí“ kuželně v Zábřehu – zleva stojící J. John, M. Kouř, A. Plaňanský, rozhodčí J. Holec, v podřepu J. Nešický, J. Flídr a M. Holec

Stříbrné (2001) a bronzové (2002) družstvo dorostenek – zleva K. Misařová, M. Holcová a M. Pleskotová

Družstvo mužů v roce 1980 – zleva stojící V. Moravec, S. Hrdlička, M. Balada, J. Pakosta, v podřepu M. Hýbl, F. Prejsler a L. Paďour

Družstvo mužů roce 2003 hrálo ve složení P. Vymazal, A. Plaňanský, M. Hýbl, K. Zubalík, L. Beránek a J. Hetých

Družstvo mužů v roce 1984 – zleva stojící J. John, V. Wiehl, L. Doleček, B. Demel, v podřepu J. Hetých, S. Hrdlička a Z. Šoub

Prooligové družstvo mužů roce 2007 hrálo ve složení P. Vymazal, J. Kmoníček, K. Zubalík, v podřepu P. Jiroušek, M. Hýbl a J. Hetých

4. místo obsadilo družstvo dorostenek v roce 2006 – zleva D. Machová, L. Kaucká, L. Johnová a A. Jánová

V roce 2007 získali naši muži stříbro v Poháru ČKA – zleva J. Hetých, M. Hýbl, P. Vymazal, K. Zubalík a P. Jiroušek

V roce 2007 se konečně dorostenky dočkaly bronzové medaile – zleva L. Kaucká, A. Jánová, L. Johnová a D. Machová

Naši nejmladší – M. Rickwood, Jiří Kmoníček a Jan Kmoníček, získávají proní zkušenosti v Poháru mladých nadějí

Stručně o městě

První písemná zmínka o České Třebové je z roku 1278. Předchůdcem města byla osada na pravém břehu řeky Třebovky s románskou rotundou sv. Kateřiny postavenou v 1. polovině 13. století (první zmínka o ní je však až z roku 1335). Jako město je osada poprvé jmenována roku 1292. V těch dobách patřilo k lanšperskému panství. V darovací listině Václava II. bylo město dáno roku 1304 Zbraslavskému klášteru. V těchto dobách se v České Třebové rozvíjí cechy tkalcovský, hrnčířský a další. V předhusitských dobách patřilo město biskupům litomyšlským, ale v husitských dobách se město přiklonilo k Husovu učení.

Po husitské době město patřilo několika majitelům: Kostkové z Postupic, Vilém z Pernštejna, Petr Bohdanecký z Hodkova. Poslední jmenovaný nechal vystavět na náměstí renesanční radnice, na které je jeho erb. Za vlády Jiřího z Poděbrad pobili českotřebovští občané v roce 1469 zbloudilý oddíl vojska Matyáše Korvína nedaleko města. V Třebové měla sbor jednota bratrská.

V době pobělohorské se stal pánem města rod Lichtenštejnů (nyní vládnou v Lichtenštejnsku). V této době byla městu odňata většina práv a město postupně chudlo. Dalšími ranami byly třicetiletá válka, hladomory a požáry. Při požáru v roce 1636 bylo celé město téměř zničeno. Přes všechny překážky ve městě kvetlo lidové umění. Dochovaly se např. malby na skle, řezbářské výtvořky a hlavně vyřezávané,

malované betlémy. V roce 1848 město získává samostatnost a prvním starostou se stává František Rybička. Z města například pocházeli významní národní buditelé Jan Hýbl a František Matouš Klácel.

Nejbouřlivější rozvoj prodělalo město po roce 1845, když zde Jan Perner vybudoval železnici Olomouc–Česká Třebová–Praha a v roce 1849 trať Brno–Česká Třebová. Od této doby město začíná rapidně růst.

Za 2. světové války byla Česká Třebová hraničním městem; ležela na hranicích Protektorátu. Vesnice Rybník, která leží hned vedle města, byla už v Sudetech. Za války bylo málem místní nádraží a část města vyhozena do povětří; na nádraží zastavil německý vlak plný nepoužitého střeliva a výbušnin z východní fronty. Na druhé koleji stál vlak s německým lazaretem. Velitel vlaku se střelivem chtěl svůj vlak vyhodit do povětří, aby nepadl do rukou Rusů. Velitel lazaretního vlaku ho však zastřelil, aby zachránil zraněné vojáky v jeho vlaku.

Po válce byla nedaleko města postavena kasárna železničního vojska ČSLA. Po srpnu 1968 byl areál kasáren zabrán sovětskou armádou, která ho opustila v květnu 1990. Od té doby jsou objekty bývalých kasáren využívány různými firmami a institucemi. Z přilehlých paneláků se stalo čtvrté českotřebovské sídliště Borek.

Pověst o znaku města Česká Třebová

Za panování krále Václava IV. bývala Česká Třebová malým městečkem ohrazeným hradbami. O pořádek se městě se staral rychtář s několika konšely, kteří měli k pomoci městského písaře. Ten měl na starosti i městské pečetidlo, za které ručil svou hlavou.

Není tedy divu, že je pečlivě opatroval,

aby se neztratilo. A přece jednoho dne pečetidlo zmizelo jakoby se nad ním zem zavřela. Písař a jeho žena všechno prohledali, ale pečetidlo nenalezli. Písař byl předveden před soud, který jej odsoudil k smrti. Mrně ve vězení přemýšlel, kam asi pečetidlo zmizelo, marně přemýšlela a hledala jeho manželka. Až nadešel den popravky. Za ranního rozbřesku smutně zazněl nad probouzejícím se městečkem hlas zvonku – umíráčku, aby oznámil občanům, že bude popraven muž, který málo dbal svých povinností. Rozespálí měšťané rychle vybíhali ze svých dřevěných stavení, v běhu ještě navlékali suknice a pláště, hospodáři, řezníci, hrnčíři a kramáři, koláčníci, pekaři i perníkáři, bečváři, ševci a tandlíři, ti všichni se ženami a dětmi spěchali za smutným průvodem ozbrojenců, v jejichž středu kráčel městský písař.

Jejich cílem byl Šibeniční vrch vypínající se nad západním okrajem města. Každý chtěl být svědkem popravky, každý chtěl stát v první řadě, aby nepřišel o nezvyklé divadlo. Na popravišti bylo již vše připraveno. Uprostřed stála šibenice, kolem níž se tlačily davy lidu. Rychtář ještě jednou přečetl ortel smrti odsouzenici, který naposled zabloudil zakaleným zrakem po přítomných, hledaje mezi nimi milovanou ženu. Ale marně, nebylo jí zde.

Ta zatím znovu hledala doma a doufala, že zachrání svého muže. V zoufalství vyhlédla oknem a spatřila průvod blížící se k popravišti. V tom zrakem zavadila o smetiště, kde se právě hrabal sousedův kohout. Pod jeho nohama najednou spatřila jakýsi předmět. Vyběhla ze světnice rovnou na smetisko, zvedla onen předmět a stanula jako zkamenělá. Bylo to hledané městské pečetidlo. Rychle se vzpamatovala a dala se v běh s větrem o závod. Přiběhla právě včas. Ortel byl již přečten a kat se svými pomocníky se připravoval k vykonání svého díla. Když ukázala rychtáři a konšelům městské pečetidlo, zrušili rozsudek a propustili písaře na svobodu.

Od té doby je znakem České Třebové kohout s lidskou hlavou a třírohým kloboukem.

František Prejsler (27. 10. 1925 – 5. 7. 1994) – vzor nejen českotřebovských kuželkářů

Narodil se v čp. 322 na Parníku u České Třebové. Měl ještě dva sourozence; starší sestru Marii a mladšího bratra Oldřicha, taktéž vynikajícího sportovce.

Vedle svého zaměstnání rád sportoval. Na svoje sportovní začátky vzpomínal v jednom z rozhovorů pro deník Československý sport:

„Vyrůstal jsem jako každý kluk u nás na Habeši (čtvrt města). V létě fotbal, v zimě lyže a hokej. Abych si přivydělal na kapesném, v hospodě na Habeši jsem stavěl kuželky. Nikdy mě však nenapadlo, že by to byl jednou můj hlavní sport. Až přišla komplikovaná zlomenina klíční kosti při pádu na lyžařském můstku. Následovaly tři operace a rada lékařů – coičit, coičit, ... Lyžování a hokej jsem musel opustit, co ale s pravou rukou? Začal jsem s kuželníky a hned závodně ...“.

Jaké byly jeho největší úspěchy? Již v roce 1947 byl členem družstva KOOS Parník, které získalo titul mistra ČSR. O čtyři roky později (1951) vyhrál mistrovství republiky v Praze a současně vytvořil nový československý rekord na 200 hs výkonem 889 kuželek. Ohlásila se reprezentace, ve které setrval plných 16 let. Osm let z toho ve funkci kapitána a koncového hráče. Celkem absolvoval 45 startů v dresu národního mužstva. V roce 1956, jako jeden z prvních

kuželkářů, obdržel čestný titul Mistr sportu. Na mistrovství světa ve Vídni (1957) v soutěži jednotlivců skončil stříbrný. Za tento výsledek obdržel v roce 1959 titul Zasloužilý mistr sportu. Když se v Jugoslávii konal Evropský pohár (1960), umístil se zde na 6. místě v jednotlivcích, a družstvo Československa nenašlo přemožitele. V roce 1962 na mistrovství světa v Bratislavě obsadil 2. místo v jednotlivcích a družstvo získalo titul Mistra světa. Po tomto úspěchu bylo Františku uděleno veřejné uznání Za zásluhy o rozvoj československé tělesné výchovy I. stupně.

František nebyl pouze aktivním hráčem. Působil ve funkci předsedy komise mládeže při Ústředním výboru sekce kuželek v Praze, byl členem trenérské rady ústřední sekce, trenérem národního družstva dorostenců a juniorů a také celostátního družstva žen Jiskry. S českotřebovským dorostem, u kterého pracoval 17 let, získal v roce 1968 titul Mistra republiky. Působil jako rozhodčí I. třídy a dlouholetý dopisovatel odborného časopisu Kuželky, který vydával tehdejší Státní výbor pro tělesnou výchovu a sport.

V posledních letech života byl vážně nemocen. Když v orlickoústecké nemocnici zemřel, bylo mu necelých 69 let. Jako výraz ocenění jeho zásluh o československý a český kuželkářský sport získal druhé místo v anketě „Kuželkář století“ hned za svým mladším kamarádem a kolegou z reprezentace Miroslavem Kočárkem.

ORLIMEX CZ s.r.o.

... vždy něco navíc!

ORLIMEX CZ, s.r.o., Ústí nad Orlicí

tel./fax.: 461 653 912

tel.: 602 539 439, 724 374 404

PŘEKLIŽKY, SOLOLIT, DESKY OSB

VE VŠECH VARIANTÁCH

DOPRAVA PO ČR A SR ZDARMA

O podmínkách se informujte u našich produktových specialistů

WWW.ORLIMEX.CZ